

Dokąd idziesz?

GAZETKA PARAFII RZYMSKOKATOLICKIEJ
P. W. WNIĘBOWSTĄPIENIA PAŃSKIEGO
W JAŻWINIE
ROK IX GRUDZIEŃ 12/100/2015

OKRES ADWENTU - „NABIERZCIE DUCHA I PODNIĘCIE GŁOWY” (Łk 21,28).

NABIERZCIE DUCHA I PODNIĘCIE GŁOWY (Łk 21, 28)

Cały okres Adwentu prowadzi nas do radosnego spotkania z Panem, który „przychodzi”. Naszym zadaniem jest przygotować się na to spotkanie, którego efektem jest pogłębiona modlitwa indywidualna i wspólnotowa, oraz sakramentalna spowiedź. Adwent wzmacnia chrześcijańską radość ducha, pobudza do działania apostołskiego, a przede wszystkim ukazuje wartość i potrzebę więzi rodzinnej, szczególnie podczas świątecznych dni Narodzenia Pańskiego.

OKRES NARODZENIA PAŃSKIEGO

„ABYŚMY (...) STALI SIĘ W NADZIEI DZIEDZICAMI ŻYCIA WIECZNEGO” (Tt 3,7)

Okres Narodzenia Pańskiego wprowadza nas w tajemnicę Wcielenia. Liturgia poszczególnych dni akcentuje radość z przyścia Zbawiciela na świat. Zachwyceni postawą Maryi, Józefa, aniołów, pasterzy, Mędrców udajemy się do Betlejem, aby z dziecięcą ufnością wyśpiewać „Chwałę Bogu na wysokościach”. Radością świąt dzielimy się ze wszystkimi, których spotkamy na drodze swego życia.

W drugi dzień świąt modlimy się za prześladowanych ze względu na wiarę chrześcijan, jesteśmy bowiem świadkami szczególnego okrucieństwa względem tych, którzy należą do Chrystusa. Święty Szczepan widzi „niebo otwarte i Syna Człowieczego po prawicy Boga” (Dz 7,56). Współcześni mę-

czennicy są dla nas przykładem niezwykłej odwagi w wyznawaniu wiary.

Święto Świętej Rodziny niech przypomni nam o wielkiej godności dziecka Bożego, które najlepiej rozwija się w pełnej rodzinie. **Uroczystość Bożej Rodzicielki** (01 stycznia) przybliży nam jeszcze bardziej osobę Maryi. Z Nią idziemy w nowe dni roku kalendarzowego. Zawierzmy Jej siebie samych, rodziny, wspólnoty. Obdarzmy siebie znakiem pokoju, módlmy się o miłość między poszczególnymi ludźmi, plemionami, narodami, państwami. Módlmy się w tym dniu szczególnie za papieża Franciszka, który z uwagą prowadzi Kościół i ludzi dobrej woli do Chrystusa. **Święto Chrztu Pańskiego** przypomina nam nasz chrzest, nowe życie w Chrystusie, które otrzymaliśmy w czasie sakramentu chrztu, i że ten dar wiary trzeba nieustannie wzmacniać w chrześcijańskim życiu.

„Syn Boży stał się człowiekiem, abyśmy my mogli stać się dziećmi Bożymi”.

Każdy z nas powinien udać się do szopki i złożyć Jezusowi swoje dary.

*Jezus czeka na nie. Do każdego z nas powie: **Przyszedłem do ciebie, aby dodać ci sił i odwagi; aby ci wszystko przebaczyć. Bądź dobrym człowiekiem!***

Jezus czeka na nas, na spotkanie z nami.

Takiego spotkania życzę na te święta.

*Niech Ten, który przychodzi zabierze wszystko,
co jest naszym niepokojem, co lękiem napawa.*

*Niech Ten, który przychodzi zabierze wszystko,
co nie jest jeszcze odbiciem Jego Miłości.*

*Niech Ten, który przychodzi napętni nas swoim Pokojem, Dobrocią i Bezpieczeństwem,
by nasza Wiara stała się prosta, odważna, zdecydowana – jak wiara św. Piotra,
a zarazem inteligentna, głęboka, nie bojąca się konfrontacji z coraz to trudniejszymi
wyzwaniami współczesności – jak wiara św. Pawła. Potrzebujemy takiej Wiary,
„która może być dla nas fundamentem, na którym można oprzeć całe życie.*

*Tego życzę w te święta, które przypominają prawdę, że Bóg stał się człowiekiem,
abyśmy my mogli stać się dziećmi Bożymi.*

Ks. Stanisław

02 – 06. 12. 2015 to dni obecności Figury Matki Bożej Fatimskiej w naszej parafii i dni maryjnych rekolekcji. Prowadził je O. Piotr franciszkanin z Zielonej Góry. Były to dni refleksji nad fatimskim apelem, który Maryja wypowiedziała do ubogich pastuszków w Fatimie w 1917 r. Jak ciągle aktualne są te słowa: Nawróćcie się, czyńcie pokutę i módlcie się.

W Jażwinie uroczystość peregrynacyjna rozpoczęła się od powitania Figury Fatimskiej o godz. 17.30 . W blasku świec wniesiono ją do kościoła. Tu została uroczystie powitana przez ks. Proboszcza, rodziców, młodzież i dzieci rozpoczęła się uroczysta Eucharystia pod przewodnictwem Księdza Biskupa Ignacego Deca. Godz. 21. 00 - to wieczorny Apel Fatimski z procesją świaćła. Sobota była dniem odnowienia przyrzeczeń ślubnych dla małżonków. Przeżyli wzruszające chwile .W niedzielę po Mszy św. o 8.00 błogosławieństwo otrzymały dzieci i matki w błogosławionym stanie. W piątek 4.12. o godz. 14.30 Matka Boża Fatimska w swym znaku powędrowała do Stoszowa. Tam była Koronka do Miłosierdzia Bożego, Różaniec i Msza św., by o 17.15 udać się do Uciechowa.

Parafia Rymkokatolicka
p.w. Wniebowstąpienia Pańskiego
w Jazwinie.

MSZE ŚW. W NIEDZIELE I ŚWIĘTA:

Jaźwina g. 8.00 i 12.15
Uciechów g. 9.30
Stoszów g. 11.00

DUSZPASTERSTWO CHORYCH:

Chorych odwiedzę w Jaźwinie
w środę 16.12.2015 od g. 10.30;
w Uciechowie w czwartek 17.12.2015
od g. 10.30

MOŻLIWOŚĆ PRYZYŚCIEPIENIA DO SPOWIEDZI w sobotę 19.12.2015

Jaźwina 17.00 – 18.00
Uciechów 17.00 – 18.00
Stoszów 16.00 – 16.30

BOŻE NARODZENIE 25.12.2014

Msza Pastorska: Jaźwina 22.00
Uciechów 24.00

Msza w dzień: Uciechów 9.30,
Stoszów 11.00
Jaźwina 12.15

ŚW. SZCZEPANA 26.12.2014

Jaźwina 8.00 i 12.15; Uciechów 9.30;
Stoszów 11.00

CHRZTY

- w grudniu w Boże Narodzenie w
Jaźwinie o godz. 12.15 oraz
- w drugie niedziele każdego miesiąca
- chrzest należy zgłosić dwa tygodnie
przed tą uroczystością.

Wymagane dokumenty:

- świadectwo urodzenia dziecka z USC;
- zaświadczenie rodziców chrzestnych,
że są praktykującymi katolikami.
Po zaświadczeniu zgłaszamy się do
księdza w miejscu aktualnego zamiesz-
kania .

- świadectwo ślubu kościelnego
jeżeli małżeństwo zostało zawarte
poza naszą parafią.

Chrzestni jeśli nie są z naszej parafii
powinni dostarczyć zaświadczenie od
swego Księdza Proboszcza, że spełniają
warunki, aby pełnić godność
chrzestnego. Młodzież, po bierzmow-
aniu, zaświadczenie uczęszczania
na katechezę (od Katechety).

ŚLUBY:

- narzeczeni zgłaszają się trzy
miesiące przed planowanym dniem
zawarcia małżeństwa.

Wymagane dokumenty:

- dowód osobisty,
- aktualne świadectwo chrztu św.
ważne trzy miesiące do daty ślubu,
- świadectwo bierzmowania,
- zaświadczenie o uczestnictwie
w katechezach przedmałżeńskich.

Narzeczeni mieszkający poza
granicami Polski wszystkie sprawy
związane ze ślubem kościelnym
załatwiają w Polskiej Misji kraju,
w którym aktualnie mieszkają.

Kancelaria parafialna.

Czynna w soboty:
godz. 8.00 – 9.00
15.00 – 16.00

tel. 74 893 80 20

e-mail:

parafia.jazwina@gmail.com

Opowiadanie dla dzieci i nie tylko

Dialog przy stajence. Pewien mały chłopiec był dumny, że miał dziadka,

który potrafił rzeźbić różne figurki. Przyglądanie się, jak z kawałka drewna powstają „żywe” postaci, było niezwykle fascynujące. Chłopiec tak bardzo przeżywa oglądanie figurek stojących w stajence, że jego myśli mieszają się ze światem drewnianych postaci: Idzie z pasterzami i królami do stajenki i nagle staje przed Dzieciątkiem w żłobie.

A wtedy zauważa: przyszedł z pustymi rękoma! Wszyscy coś przynieśli, tylko on jeden o tym zapomniał. Zdenerwowany mówi szybko: „obiecuję Ci to, co mam najpiękniejszego! Podaruję Ci nowy rower – nie, moją elektryczną kolejkę!” Dzieciątko w żłobie potrząsa z uśmiechem głową i mówi: „ale ja przecież wcale nie chcę twojej elektrycznej kolejki. Podaruj mi twoje ostatnie wypracowanie!” „Moje ostatnie wypracowanie?” – chłopiec ze zdumieniem zająknął się – „ale... ale ja przecież za nie dostałem ocenę niedostateczną!” „Właśnie dlatego chcę je mieć” – odpowiada Dzieciątko Jezus – „dawaj mi zawsze to, co jest <niedostateczne>. Po to przecież przyszedłem na świat!” „A potem chcę jeszcze coś od ciebie – mówi dalej Dzieciątko w żłóbku – chcę dostać twój kubek na mleko!” Teraz mały chłopiec bardzo posmutniał: „mój kubek na mleko? Ale on mi się przecież rozbił!” „Właśnie dlatego chcę go mieć – mówi Dzieciątko Jezus pełnym miłości głosem – możesz mi przynieść wszystko, co psuje się w twoim życiu. Ja chcę to naprawić!”

„I jeszcze trzecią rzecz chcę dostać od ciebie” – chłopiec znowu słyszy głos Dzieciątka ze żłóbka – „ chcę dostać od ciebie odpowiedź, jakiej udzieliłeś twojej mamie, kiedy zapytała cię, jak to się stało, że kubek się potłukł”. Wtedy chłopiec zaczął płakać. Łkając, przyznał: „ale ja przecież skłamałem. Powiedziałem mamie, że kubek wyślizgnął mi się z rąk i upadł na podłogę. A tak naprawdę to rzuciłem nim ze złości o ziemię”.

„Dlatego chcę mieć tę odpowiedź” – mówi Dzieciątko Jezus stanowczym głosem – „przynosz mi zawsze wszystko to, co złe w twoim życiu, co uparte, przekorne i podłe. Po to przecież przyszedłem na świat, aby ci przebaczyć, aby wziąć cię za rękę i pokazać ci drogę...”

I Dzieciątko Jezus znowu uśmiecha się do chłopca.

A ten patrzy, słucha i dziwi się..

